

La Catalunya dels seixanta a l'exposició de Jordi Fornas

L'Institut d'Estudis Ilerdencs acull una mostra sobre l'obra d'aquest pioner del disseny gràfic

Jordi Fornas | Arxiu

L'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI) exposa una mostra de l'obra gràfica de Jordi Fornas comissariada per Pau Llop. L'exposició 'Fornas. La imatge de la Catalunya dels 60-', que va tenir una inauguració no oficial aquest dilluns amb la taula rodona 'Fornas. Disseny / música / país' en què hi van participar Òscar Dalmau, Mariona Lladonosa i **Miqui Puig**, es pot visitar des d'avui fins el 5 de setembre a la seu de l'IEI a Lleida, encara que la intenció és que després es converteixi en itinerant. Hem parlat amb Pau Llop (que a banda de dissenyador és el líder i cantant de **L'Home Llop i els Astramats**) del com i el perquè de la mostra.

Com sorgeix aquesta exposició?

Fa 10 anys vaig començar un procés de recerca de la figura de Jordi Fornas associat a una titulació de l'escola Eina. Suposo que jo estava marcat pel meu afany col·leccionista i pel fet de ser dissenyador gràfic. Trobar un referent català de la gràfica dels seixanta em va disparar tots els senyals d'alarma i començar a remenar. Vaig engegar el projecte un mes després de la seva mort, per tant jo no el vaig poder conèixer personalment. Ha estat una recerca a cegues perquè ell no va deixar gaire rastre de la seva feina com a dissenyador gràfic perquè sempre es va considerar pintor. La informació l'he hagut d'anar trobant parlant amb la família i amb altres professionals de l'àmbit gràfic. Amb l'Òscar Dalmau dèiem que comprem discos per les portades i ens adonem que aquestes portades estan signades a la contra per J. Fornas i estirem un fil que ens descobreix discos, llibres i la Gran Enciclopèdia Catalana com a feina més voluminosa.

Quina és la importància de Jordi Fornas?

Tot i que jo soc dissenyador gràfic, penso que l'obra de Jordi Fornas transcendeix el propi àmbit gràfic i esdevé la imatge d'un temps i d'un país, que deia **Raimon**. Acaba donant imatge a aquesta nova cultura emergent, subversiva enfront del franquisme, que no només genera continguts moderns sinó que fan productes que visualment també són moderns i avantguardistes. La feina de Jordi Fornas porta un segell propi que esdevé la imatge d'aquesta Catalunya dels seixanta.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=-_Fb7IEZs6s

Va crear escola?

És complicat. Ell beu de tres influències molt clares. Per una banda de l'estètica pop que explota aquells anys; de l'altre, el fet d'haver treballat amb Sandro Boccia a Meyba li aporta elements de l'estètica racionalista suïssa; i també beu de l'escola francesa perquè havia estat vivint a París i coneix el club del disc i del club del llibre francès. A més, hi afegeix referents nostrats. Tota aquesta mescla fa que no generi una gràfica no existent perquè hi vas trobant regustos de diversos dissenyadors. Forma part de la generació dels pioners del disseny gràfic que també té Daniel Gil i Enric Satué, per exemple. Són precursors d'un canvi generacional. Beuen de l'evolució del ninotaire català i aporten noves tècniques gràfiques. Són els primers que treballen amb tècniques avantguardistes.

Que s'hi pot veure a l'exposició?

És una mostra de tota la seva obra. A l'exposició i al catàleg hi ha cobertes de llibres d'edicions 62 (Llibres a l'abast, La cua de palla?) de Publicacions de l'Abadia de Montserrat, d'Ediciones de Bolsillo? Hi ha una part interessant d'originals i maquetes en les quals treballava, que hem pogut accedir-hi gràcies a l'ajuda de la seva família; tenim tots els discos d'Edigsa, principalment els de set polzades; fotografies que reflecteixen també la seva feina de fotògraf; cartells de gran format de **Serrat**, de **Raimon**?; hi ha revistes com Presència i Serra d'Or; una part poc coneguda de papereria corporativa amb la gràfica de l'Oriol Maspons o del restaurant La Gàbia de Vidre i acabem amb la Gran Enciclopèdia Catalana com a projecte més complex i més tècnic de la seva obra.